

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogdan Wałachowski

Protokolant – Oksana Mądra

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w G.– Sebastiana Pilch

po rozpoznaniu w dniu 17.08.2016 roku sprawy

Z. L. (1)

urodz. (...) w W.

syna B. i M. z d. W.

oskarżonego o to, że: W dniu 21 lipca 2015 r. na ul. (...) w G. będąc w stanie nietrzeźwości o zawartości 1,17 mg/l, 1,11 mg/l i 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził samochód osobowy m-ki T. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

1. Oskarżonego **Z. L. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując iż jedna stawka dzienna równa się kwocie 20,00 (dwadzieścia) zł.
2. Na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat, na poczet którego w oparciu o art. 63§4 kk zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21.07.2015r.
3. Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 (pięć tysięcy) zł.
4. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 140,00 (sto czterdzieści) zł tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 259,00 (dwieście pięćdziesiąt dziewięć) zł.

II K 485/15

UZASADNIENIE

Z. L. (1) (l. 56) jest mieszkańcem G.. W dniu 21.07.2015. w godzinach popołudniowych spożywał w domu przy ul. (...) w G. alkohol w postaci wódki. Około godz. 16.30 postanowił udać się swoim samochodem marki T. do Szpital (...) i tam na parking zaparkować auto. Jadąc ulicą (...) wjechał na ustawione tam plastikowe „pachołki” drogowe oraz na pionowy znak drogowy oznaczający przejście dla pieszych a potem uderzył przednim prawym kołem w wysoki krawężnik. W wyniku tego powietrze w tym kole uszło a oskarżony kontynuował jazdę na parking szpitala gdzie zatrzymał samochód a potem z niego wysiadł. Tam po pewnym czasie został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji

wezwanym przez naocznych świadków zdarzenia. Okazało się wówczas, że oskarżony Z. L. znajduje się pod znacznym działaniem alkoholu (1,17 mg/l, 1,11mg/l, 1,06 mg/l).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego Z. L. k. 21-22, zeznania świadków W. G. k. 7, M. G. k. 9, G. Ł. k. 14, K. G. k. 17, protokół badań trzeźwości k. 2.

Okoliczności popełnienia przez oskarżonego Z. L. (1) zarzucanego mu czynu zdaniem Sądu nie budzą żadnych wątpliwości. Przede wszystkim nie budzą żadnej wątpliwości wyniki badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzone przez funkcjonariuszy Policji wobec oskarżonego, na miejscu popełnienia czynu. Badania te nie są sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego (k.21-22), który przyznał się konsekwentnie od samego początku postępowania karnego do popełnienia zarzucanego mu czynu. W przytoczonych wyjaśnieniach oskarżony podał, że wypił wcześniej alkohol w postaci wódki a następnie postanowił udać się na teren szpitala. W tym celu jechał ul. (...) i wjechał na parking szpitalny. To oświadczenie oskarżonego koresponduje z wcześniejszą informacją jaką przekazał funkcjonariuszom Policji do protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 2). Wówczas także wskazał, że wypił wcześniej alkohol tyle, że piwo w ilości 1 litrów.

Wskazane wyżej dowody Sąd podzielił w całości, są one w pełni wiarygodne, bo jednoznacznie wskazują, że oskarżony w chwili prowadzenia pojazdu znajdował się w stanie nietrzeźwości. Ustaleniom tym nie zaprzeczają a wręcz potwierdzają je zeznania wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków tj. W. G., M. G., G. Ł., K. G., które Sąd także jako bezsporne podzielił.

Zgromadzone w sprawie dowody i ich analiza wskazuje jednoznacznie, że oskarżony Z. L. (1) w dniu 21.07.2015r. prowadząc w rejonie ulic (...) w G. samochód osobowy w stanie nietrzeźwości dopuścił się przestępstwa z art. 178a§1 kk. Zasadnym więc było, tak jak uczynił to oskarżyciel publiczny w zarzucie sformułowanym wobec oskarżonego, że przedmiotowy czyn oskarżonego wyczerpał znamiona tego przepisu.

Zdaniem Sądu wątpliwości nie budzi jego wina. W toku postępowania karnego poddany był on badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów (k. 37-38). Z ich opinii, którą Sąd podzielił w pełni wynika, że oskarżony nie cierpi na chorobę psychiczną oraz upośledzenie umysłowe czy inne zakłócenia czynności psychicznych. Rozpoznano u niego jedynie uzależnienie od alkoholu a w dacie czynu znajdował się w stanie upicia alkoholowego prostego, był poczytalny.

Wymierzając oskarżonemu karę w wymiarze 70 stawek dziennych przy ustaleniu, że stawka dzienna odpowiada kwocie 20 zł Sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynu o czym świadczą okoliczności podmiotowe i przedmiotowe czynu, a więc motyw i pobudki działania oskarżonego, czas i miejsce popełnienia czynu w szczególności znaczny stopień jego nietrzeźwości oraz znaczne zagrożenie w ruchu drogowym jakie stworzył on konkretnie w dacie czynu. Jak podano wcześniej uszkodził znak drogowy, uszkodził oponę, jechał tzw. slalomem, co niewątpliwie stanowiło okoliczność obciążającą. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił jego dotychczasową niekaralność (k. 32, 62). Sąd miał na uwadze również sytuację osobistą i majątkową oskarżonego udokumentowaną stosownymi dokumentami złożonymi przez jego obrońcę na rozprawie w dniu 17 września 2016r. Nie mogły jednak one mieć wpływu na orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres krótszy niż 3 lata- z postulowanym przez jego obrońcę wyłączenia spod tego zakazu pojazdów kategorii C. Swoim zachowaniem opisanym wyżej oskarżony dowiódł bowiem, że w stanie nietrzeźwości stwarza on realne zagrożenie w ruchu drogowym i dlatego też orzeczony środek karny w wymiarze 3 lat ma na celu kompletne wyeliminowanie go z ruchu drogowego jako jego uczestnika. Orzeczona została grzywna wobec oskarżonego w granicach minimalnych, nie przekraczających jego możliwości majątkowych i zarobkowych. Orzeczono również stosowne świadczenie pieniężne (art. 43a§2 kk), także w minimalnych granicach oraz o kosztach sądowych (art. 627 kpk)